

SANNA PALOMÄKI

Jotakin myönteistä

MATKA TYÖPAIKALLEN on lyhentynyt radikaalisti, sillä työpöytäni sijaitsee makuuhuoneen nurkassa. Yliopistoissa, niin kuin monilla muillakin työpaikoilla siirryttiin etätöihin maaliskuun puolivälin jälkeen. Opetusten järjestäminen etänä on teettänyt paljon töitä ja koneen ääressä on tullut istuttua liian pitkiä päiviä ja iltoja. Hartiat ja selkä jumittavat, vaikka yritän jumpata ja ulkoilla edes tunnin joka päivä. Olen sopeutunut etätöskentelyyn, päivittäiseen ruuanlaittoon, yläkoululaisen avustamiseen kouluhommissa, ja jopa suunnistuskisojen peruuntumiseen. Koko perhe on terveenä, emmekä ole konkurssissa, mutta kyllähän minua silti harmittaa ja välillä huolestuttaa.

Eletään huhtikuun viimeisiä päiviä tilanteessa, jota tuskin kukaan osasi ennustaa vielä vuoden vaihtuessa. Yhteiskunnat ovat joutuneet reagoimaan koronauhkaan ja valmistautumaan sen torjuntaan todella nopealla aikajännteellä. Vielä ei tiedetä, millainen strategia koronaisteluksella on lopulta toimivien, ja mikä on erilaisten toimien hinta. Emme myöskään tiedä, koska koronavaara väistyy. Vaikka ei olisi erityisen huolissaan omasta sairastumisesta, voi tauti jollekin lähipiirissä olla kohtalokas. Epätietoisuus tulevasta ahdistaa. Olemme tottuneet suunnittelemaan ja kontrolloimaan elämämme, mutta nyt monen asian suhteen on eletävä päivä kerrallaan.

Joillekin harrastusten jääminen tauolle, tapahtumien peruuntuminen ja kotona vietetyn ajan lisääntyminen on tuonut toivottua kiireettömyyttä arkeen. Toiset taas kärsivät yksinäisyydestä, sosiaalisten kontaktien katoamisesta ja tyhjyyden tunteesta. Onneksi poikkeustilanne virittää ihmisissä myös luovuutta, yhteisöllisyyttä ja auttamisen halua. Kerrostalojen parvekkeilla on laulettu, jumpat-

tu ja seurattu esityksiä. Moni on auttanut riskiryhmään kuuluvaa läheistä käymällä hänen puolestaan kaupassa tai ilahduttanut soittamalla videopuheluita.

Kaikenlainen kotona puuhastelu on luonnollisesti arvossaan. Kotikuntopiiri tai livejumpa onnistuu kohtuullisen pienessäkin tilassa, eivätkä välineet ole välttämättömyys. Itse leivotut sämpylät, leivät ja pullat ovat kokeneet kotikeittiöissä uuden tulemisen. Ehkä suomalaisten parvekkeilla ja puutarhoissa kasvaa tulevana kesänä myös ennätysmäärät yrtejä, salaatteja, tomaatteja ja muita vihanneksia, mitä ei ruokavaliomme näkökulmasta varmasti voi pitää huonona asiana.

Kevääseen heräävä luonto ja luontoliikunta on ollut minulle ja monille muillekin tärkeä ”pelastusrengas”. Tunnettuihin retkeilykohteisiin on hakeuduttu jopa siinä määrin, että ruuhkien vuoksi niitä on jouduttu tilapäisesti sulkemaan. Suomesta eivät metsät kuitenkaan ihan heti lopu, ja lähimetsä löytyy keskimäärin vain muutamman sadan metrin päästä kotoa. Suunnistuseurojen järjestämät omatoimirastit ovat myös olleet suosittuja, ja rasteille on huhujen mukaan uskaltanut uusiakin harrastajia. Tällä viikolla Helsingin Sanomat uutisoi pyöräilijöiden määrän lisääntyneen joillakin keskeisillä väylillä 20 prosenttia siitä, mitä se on ollut tavallisesti samaan aikaan. Olisikin hienoa, jos ihmisille jäisi tältä ajalta pysyvämpiä tapoja liikkua ulkona ja luonnossa. Terveyttä ja voimia kesään!

sanna.h.palomaki@jyu.fi

JOUKO KOKKONEN

Tokiotta toisen kerran?

Koronapandemia on johtanut urheilun pienten ja suurten tapahtumien siirtoon. Kilpailutoiminta alkaa viritä varovaisesti, mutta suur tapahtumia ei järjestetä vuonna 2020, eikä välttämättä seuraavana vuonna. COVID-19 -virus on osoittanut sitkeäksi ja monille hengenvaaralliseksi. Vuodella siirrettyjen Tokion olympiakisojen ja jalkapallon EM-kisojen järjestäminen ei välttämättä onnistu.

Tokio menettäisi kisat jo toisen kerran, mikäli ne peruuntuvat. Vuonna 1938 kaupungin oli ilmoitettava luopuvansa Japanin hyökättyä Kiinaan. Japanille tämä oli kova isku, sillä kisojen oli tarkoitus juhlistaa keisarikunnan 2600-vuotista olemassaoloa. Myös vuoden 2020 kisoihin on liitetty suuria odotuksia Japanin elinvoiman ilmentäjänä. Vuonna 1964 kisojen aikana esittäytyi sodasta toipunut ja nykyaikaistuva valtio, joka oli nousemassa talousmahdiksi.

Liikunta & Tiede luottaa tällä kertaa teemaosuudessaan olympialiikkeen ja -kisojen vaiheita. Olympialiikkeen arvostus on heikentynyt viime aikoina etenkin demokraattisissa yhteiskunnissa. Liike on toistaiseksi kyennyt uusiutumaan yli 120-vuotisen historiansa aikana. Onkin vielä ennenaikaista ennustaa olympiakisojen kuolevan, mutta niiden merkitys on saattanut ohittaa lakipisteensä.

Olympialiikkeen kyky uusiutua mitataan tosissaan 2020-luvulla. Kisakaupunkien valinta ja järjestelyjen kustannukset joutuvat entistä kriittisempään tarkasteluun. Myös kilpailu muun urheiluviihteen kanssa kiristyy. Viiden renkaan brändillä on tekemistä pitääkseen markkina-arvonsa korkeana.

jouko.kokkonen@lts.fi

